

důvody a důvody požární policie brání zřízení vymetacího obvodu ve St., poněvadž k obvodu tomu přidělené obce gravitují do N. jako do sídla úřadů a obch. střediska, jakož i že kominický mistr ve větším vymetacím obvodě má poměrně menší režii a může práce poměrně levněji prováděti. I kdyby se připustilo, že ve stížnosti vytčené momenty mají s hlediska policie požární nějaký význam, není tím vyloučeno, aby úřad, posuzuje věc, nepřihlédl k jiným relevantním skutečnostem, na základě nichž dospěl k úsudku, že důvody policie požární změnu vymetacího obvodu kominického vyžadují. Že by momentů tohoto rázu v daném případě nebylo, stížnost netvrdí.

Stížnost konečně namítá, že při udělování koncesí k provozování živnosti kominické dlužno míti zřetel na to, aby řádná výživa živnostníka byla zabezpečena, což však při drobení obvodů je nemožno. — Dle toho stojí st-lka na stanovisku, že majitelé živností kominických, jsou-li zřízeny vymetací obvody, mají nárok na to, aby výtěžek z prací kominických zabezpečoval dotyčným živnostníkům existenční schopnost a namítá, že tento předpoklad v daném případě splněn není.

Nss vyslovil již v nál. Boh. A 6959/27 právní zásadu, že jedině zřetel na požární policii je předpokladem pro zřízení a změnu vymetacích obvodů kominických, kdežto jiné okolnosti rozhodujícího významu nemají, a že živnostníkům, provozujícím živnost kominickou, ani při zřizování vymetacích obvodů kominických, ani při změnách v ohraničení jejich nepřísluší právní nárok na to, aby ohraničením tímto byla zabezpečena existenční schopnost jejich. Tyto zásady byly sice vysloveny na základě živn. řádu, který má platnost na území republiky čsl. mimo území Slov. a Podk. Rusi, než živn. zákon pro území Slov. a Podk. Rusi z 10. října 1924 č. 259 Sb. obsahuje, pokud jde o ohraničení vymetacích obvodů kominických, úplně stejná ustanovení jako živn. řád na ostatním území republiky platný, a lze tedy zásady shora zmíněné, na tomto zákoně založené, i v daném případě aplikovati. Pak není však příčiny, aby nss se zaměstnával otázkou, zdali nař. opatřením byla existenční schopnost st-lova zabezpečena čili nic.

č. 8245.

Jazykové právo (Slovensko): O jazykovom právu maďarských štátných občanov.

(Nález zo dňa 21. novembra 1929 č. 20.808.)

Prejudikatura: Boh. A 966/21, 1968/23, 4706/25, 4908/25.

Vec: Julius R. v D. proti ministru s plnou mocou pre správu Slovenska o jazykovom právu.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje pre nezákonnosť.

Důvody: Výnosom zo dňa 27. mája 1925 zrušil okresný úrad v Parkani z dozorčej moci domovský list vydaný obcou D. dňa 13. júla 1922 st-lovi Juliusovi R., narodenému v Ostrihome dňa 21. februára

1865 a odoprel zároveň uznať menovanému dom. príslušnosť v obci D. Župný úrad v Nitre rozhodnutím zo dňa 23. júna 1925 zamietnul odvolanie sť-lovo podané do tohoto rozhodnutia v jazyku maďarskom jeho právnym zástupcom Drom Ladislavom Aranyossym, advokátom v Komárne na základe § 2 jaz. zák. č. 122/20. Ďalšie odvolanie sť-lovo i minister pre Slov. zamietnul napadnutým rozhodnutím a potvrdil rozhodnutie II. inštancie.

O sťažnosti do tohoto rozhodnutia uvažoval nss takto:

Žal. úrad v postupe inštančnom odmietnul odvolanie sť-lovo podané v jazyku maďarskom z toho jediného dôvodu, že v danom spore ide o zodpovedanie len tej otázky, zda je cudzí štátny príslušník, je-li príslušníkom prípustného jazyka menšiny, zúčastnený menšinového práva jazykového, ktorú otázku nutné je zodpovedať záporne, lebo ani jazykový zákon ani vládne nariadenie prevádzajúce tento zákon, neobsahuje ustanovenia, ktoré by nesporne poskytovalo cudzincom výsady jazykovej menšiny.

Sťažnosť vytýká napadnutému rozhodnutiu nezákonnosť, namietajúc medzi inými, že predpis § 2 jaz. zák. není obmedzený len na príslušníkov jazykovej menšiny, ktorí sú čl. štátnymi občanmi, ale vzťahuje sa tiež i na cudzincov tejže národnostnej menšiny.

Otázkou touto zaoberal sa už nss v četných prípadoch, ako v nál. Boh. A 966/21, 1968/23, 4706/25, 4908/25, v ktorých vyslovil právny názor, že podľa § 2 jaz. zák. sú i cudzí štátni príslušníci účastni menšinového jazykového práva, sú-li príslušníkmi prípustného jazyka menšinového. Na tomto právnom názoru v citovaných nálezoach zovrubne odôvodnenom trvá nss i v danom prípade.

Keďže napadnuté rozhodnutie spočíva na opačnom právnom názore, jehož správnosť a zákonnosť uznať nemožno a príslušnosť sť-lova k jazyku maďarskej menšiny ani zmiestnenie veci v okrese parkanskom ako okresu s kvalifikovanou menšinou maďarskou v smysle § 2 odst. 2 jaz. zák. rebola žal. úradom vzatá v pochybnosť, nutné bolo napadnuté rozhodnutie pre jeho mýlny právny názor zrušiť podľa § 7 zák. o ss bez toho, že by sa bol nss zaoberal ďalšími námietkami sťažnosti, z ktorých vôbec sa nemohol zaoberať v druhom rade a eventuelne vznesenými námietkami vo veci samej, keďže predmetom kognície nss-u v danom spore bol len otázka jazyková.

Č. 8246.

Samospráva obecní. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Soukromoprávní poměr smluvní nezakládá legitimace kompaciscenta obce ani ke stížnosti do usnesení jejího obecního zastupitelstva o sloučení s obcí jinou, ani ke stížnosti do povolení sloučení dle § 2 obec. zřiz. Stěžovatí si může jen poplatník na ochranu svých práv poplatnických, a to do výroku o povoleném sloučení dle § 2 obec. zřiz. jen tehdy, byl-li vydán před rozhodnutím o jeho stížnosti do usnesení obecního zastupitelstva, nebo obsahuje-li i rozhodnutí o této stížnosti.

(Nález ze dne 22. listopadu 1929 č. 20.860.)